

Biuletyn Informacji Publicznej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego

Adres artykułu: <https://bip.sggw.edu.pl/arttykul/rozmowa-z-prof-arthurem-molem>

Rozmowa z prof. Arthurem Molem

Profesor Arthur Mol z Wageningen University & Research (WUR) już jutro otrzyma tytuł doktora honoris causa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W rozmowie, opowiedział czym jest dla niego ten tytuł, o swojej współpracy z SGGW, a także zainteresowaniach naukowych i prowadzonych aktualnie badaniach.

Panie Profesorze, 28 listopada otrzyma Pan tytuł doktora honoris causa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Co oznacza dla Pana to szczególne wyróżnienie?

Tytuły doktora honoris causa to najbardziej prestiżowe wyróżnienie, jakie może otrzymać naukowiec. To szczególne wyróżnienie ma dla mnie ogromne znaczenie.

Zwłaszcza, że pochodzi od tak renomowanej instytucji jak Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego. Jest to wyraz uznania i docenienia mojej pracy oraz osiągnięć przez środowisko akademickie tej uczelni, co jest naprawdę wyjątkowe. Wiadomość o przyznaniu tego tytułu była dla mnie niezwykle ekscytująca i ogromnie mnie ucieszyła. To głębokie uznanie moich osiągnięć życiowych i wpływu, jaki wywarłem w swojej dziedzinie nauki.

Podczas Pana kadencji jako rektora Wageningen University & Research (WUR), w latach 2015-2024, odegrał Pan kluczową rolę w rozwoju współpracy z SGGW. Jak wyglądała ta współpraca i co udało się wspólnie osiągnąć?

Współpraca z SGGW rozpoczęła się jeszcze zanim objąłem stanowisko rektora Wageningen University & Research. W trakcie mojej kadencji nie tylko kontynuowaliśmy te działania, ale też znacznie je rozwinęliśmy. Wspólnie realizowaliśmy projekty w ramach europejskich sieci, co przyniosło wymierne korzyści obu uczelniom. Szczególnie cenię sobie bliską współpracę z obecnym rektorem SGGW Michałem Zasadą i prorektor SGGW Martą Mendel, dzięki którym mogliśmy jeszcze bardziej zacieśnić nasze partnerstwo.

Jednym z kluczowych osiągnięć było wzmocnienie sieci nauk inżynierskich i rolniczych. Ważnym sukcesem była także nasza działalność w ramach sieci ICA oraz ELLS, których byliśmy współzałożycielami. Te inicjatywy odegrały istotną rolę w rozwijaniu międzynarodowej współpracy w edukacji i badaniach.

W ICA pełniłem funkcję przewodniczącego, a Michał Zasada był wiceprzewodniczącym. Wspólnie pracowaliśmy nad wytyczaniem kierunków rozwoju sieci, definiowaniem jej misji oraz integrowaniem działań uczelni przyrodniczych w Europie. SGGW zawsze było dla Wageningen wyjątkowym partnerem. Dowodem na to była nasza współpraca przy tworzeniu Europejskiego Sojuszu Uniwersytetów (European University Alliance), gdzie wspólnie opracowywaliśmy wizję przyszłości edukacji i badań w naukach przyrodniczych.

Tego typu partnerstwa wymagają budowania silnych relacji i dużego zaangażowania czasowego, ale przynoszą ogromne korzyści. Jestem wdzięczny za możliwość współpracy z wybitnymi osobami i za wsparcie, które otrzymywaliśmy w obliczu wyzwań. Nasze działania pokazują, jak ważne są trwałe partnerstwa akademickie w rozwiązywaniu globalnych problemów i realizacji wspólnych celów.

Jakimi zagadnieniami obecnie się Pan zajmuje?

Obecnie badam obszary, takie jak górnictwo i wydobywanie surowców, w tym węgla kamiennego, minerałów, metali oraz fosforanów. Moje główne zainteresowanie badawcze dotyczy wyzwań związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz utratą bioróżnorodności związanych z wydobywaniem.

Obecnie pracuję nad projektem, który bada górnictwo na skalę globalną i zakończy się publikacją książki. Dodatkowo nadzoruję studentów na poziomie licencjackim, magisterskim oraz doktoranckim, którzy prowadzą badania w tych obszarach. To stosunkowo nowa dziedzina dla mnie, ale niezwykle interesująca i pełna potencjału.

Jednym z kluczowych zagadnień, które badam, jest sposób na uczynienie górnictwa bardziej zrównoważonym. Choć górnictwo często uznawane jest za nieodpowiedzialne ekologicznie, istnieją sposoby na poprawę praktyk i minimalizowanie jego wpływu na środowisko oraz społeczeństwo. Kolejnym obszarem, który mnie interesuje, jest związek górnictwa z transformacjami energetycznymi.

Zajmuję się także wpływem górnictwa na politykę międzynarodową i wyzwaniami strategicznymi, które będą miały miejsce w przyszłości. Badam nowe obszary, takie jak górnictwo kosmiczne, wydobywanie w głębinach morskich oraz kwestie związane z równym podziałem korzyści płynących z tych działań na całym świecie.

Panie Profesorze, specjalizuje się Pan w takich zagadnieniach, jak: planowanie środowiskowe, ochrona przyrody, filozofia ochrony środowiska. Dlaczego akurat takie specjalizacje Pan wybrał?

Urodziłem się w 1960 roku, a moje wczesne lata przypadły na okres, gdy pojawiły się ważne globalne analizy, takie jak raport *Limits to Growth* opublikowany przez (Club of Rome) Klub Rzymski w 1972 roku. Raport ten zwrócił uwagę na kluczowe problemy związane z nadmiernym wykorzystywaniem zasobów, zanieczyszczaniem środowiska oraz przekraczaniem możliwości naszej planety w zakresie ich długoterminowego utrzymania. Zrozumienie tych zagadnień skłoniło mnie do zainteresowania się problematyką zrównoważonego rozwoju.

Początkowo podchodziłem do kwestii środowiskowych z perspektywy technicznej, koncentrując się na technologii oczyszczania i urządzeniach do kontroli zanieczyszczeń w ramach moich studiów magisterskich. Jednak z biegiem czasu zdałem sobie sprawę, że skuteczne rozwiązywanie problemów środowiskowych wymaga uwzględnienia również aspektów społecznych i behawioralnych. Dlatego zdecydowałem się na studia

doktoranckie z zakresu socjologii, co pozwoliło mi połączyć podejście techniczne ze społecznym. Od tego czasu moja praca koncentruje się na szeroko pojętych studiach środowiskowych, obejmujących różnorodne powiązane tematy.

Zawsze starałem się poszukiwać nowych, rozwijających się obszarów badawczych, zamiast ograniczać się do jednej wąskiej dziedziny. Na początku mojej kariery wprowadzenie nauk cyfrowych do badań środowiskowych było innowacyjnym podejściem. Uważam, że ważne jest także śledzenie globalnych trendów i dostosowywanie działań do zmieniających się warunków. Planowanie środowiskowe i ochrona przyrody polegają na zrozumieniu i zarządzaniu złożonymi globalnymi procesami, co czyni tę tematykę ciągle aktualną i wymagającą interdyscyplinarnego podejścia.

Co jest dla Pana jako naukowca najważniejsze? Jaki jest Pana przepis na efektywną pracę naukową? Taką, która przyczyni się ludzkości i światu.

Skuteczne badania zaczynają się od otwartej nauki – zapewnienia, że wszystkie dane i wyniki są przejrzyste i dostępne. Współpraca jest równie kluczowa. Badania powinny angażować partnerów z różnych uniwersytetów, przemysłu, ministerstw i społeczeństwa, aby rozwiązywać rzeczywiste wyzwania.

Ważne jest również zachowanie równowagi między badaniami podstawowymi a ich wpływem na społeczeństwo, zapewniając, że badania przyczyniają się do rozwiązywania globalnych problemów, pozostając jednocześnie szeroko dostępnymi. Zielone uczelnie, takie jak SGGW, doskonale radzą sobie w tym zakresie, współpracując przy ważnych tematach w ramach europejskich inicjatyw i utrzymując silne więzi społeczne.

Ostatecznie badania o dużym wpływie opierają się na pracy zespołowej, przejrzystości i koncentracji na rozwiązywaniu kluczowych potrzeb społecznych i środowiskowych.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: Lidia Turska, Biuro Promocji SGGW

Metryczka

Data opublikowania:	27.11.2024 12:16
----------------------------	------------------

Data ostatniej aktualizacji:	28.11.2024 16:07
Liczba wyświetleń:	4